С П Р А В К А

за отразяване на постъпилите предложения и становища, получени при общественото обсъждане по реда на чл. 26 от Закона за нормативните актове по проект на Наредба за изменение на Наредба № 8121з-1175 от 2015 г. за условията и реда за осигуряване на държавните служители в Министерството на вътрешните работи на работно и униформено облекло, друго вещево имущество и снаряжение и ежегодно парична сума за облекло на неносещите униформа държавни служители (обн., ДВ, бр. 78 от 2015 г.)

№	Подател	Становища/Предложения/Коментари	Приети/ неприети	Мотиви
	СФСМВР, вх. № 812100-17544/19.09.2025 г.	Предлагаме: 1. В чл. 13 от Наредбата да се създаде нова т. 5 със следния текст: на ползване на платен отпуск по чл. 247а, ал. 1 от ЗМВР. 2. В Заключителните разпоредби на Наредбата да се впише нов § 3 със следния текст: Разпоредбата на чл. 13, т. 5 влиза в сила от денят на обнародването ѝ ДВ. Мотиви: С обнародвания в ДВ бр. 19 от 05.03.2024 г. ЗИДЗМВР чрез разпоредбата на чл. 247а, ал. 1 от ЗМВР се въведе възможност държавни служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 и 2 и ал. 3 от ЗМВР, членове на синдикална организация по чл. 248, ал. 2 от ЗМВР, след решение на неин управителен орган, за срока на мандата си, да могат да ползват платен отпуск за дейност свързана с дейността на тази организация. Този нов вид платен отпуск не е вписан в чл. 13 от Наредбата и поради това упражнилите го държавни служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, заемащи длъжности в МВР за които не се изисква униформено облекло, са лишени от правото по чл. 181, ал. 2, пр. второ от ЗМВР, а именно да им бъде изплащано ежегодно парична сума за облекло. В тази връзка следва да се имат предвид следните обстоятелства: 1. Наредбата е обнародвана в ДВ, бр. 78 от 2015 г. и е с едно единствено изменение и допълнение обнародвано в ДВ. бр. 85 от 2021 г. Този отпуск и правото за него, възникват от обнародвания в ДВ бр. 19 от 2024 г. ЗИДЗМВР, фактически	Не се приема	Предвижданото изменение на Наредба № 8121з-1175 от 2015 г. е с цел привеждането ѝ в съответствие с правилата за въвеждане на еврото в Република България, като допълването на текстове в нея (създаването на т. 5 в чл. 13), не е предмет на настоящото изменение. Следва да се посочи, че съгласно чл. 11 от Наредба № 8121з-1175 от 2015 г. индивидуалните размери на паричната сума за облекло на неносещите униформено облекло държавни служители се определя пропорционално на отработените месеци през календарната година. В чл. 13 от Наредба № 8121з-1175 от 2015 г. е посочено времето на кои видове отпуск се признава за отработено време, като отпускът по чл. 247а, ал. 1 от ЗМВР не е сред

		повече две години след последната й актуализация. Предвид неговия характер като „платен ОТПУСК“ той се явява единствения такъв извън обхвата на тази наредба, като това не е поради някакъв аргумент за изключение, а поради една единствена причина, че повече от година след възникване на законовото му основание, не са предприети необходимите действия за актуализиране на този нормативен акт, спрямо възникването на съответното ново законово право. Това положение е създало непълнота на съответния подзаконов нормативен акт, което не би следвало да е основание за лишаване от законово право и би трябвало да се преодолее със съответното изменение и допълнение. Третирането на този отпуск, като различен от останалите платени отпуски съдържащи се в чл. 13 от Наредба № 8121з-1175 от 2015 г. е превратно тълкуване на правото по чл. 181, ал. 2 пр. второ от ЗМВР, лишено от правни основания и несъответстващо с целта на закона. 2. Правото по чл. 181, ал. 2, пр. второ от ЗМВР не следва да се обвързва с разпоредбата на чл. 247а, ал. 3 от ЗМВР и последната да се ползва като аргумент за лишаване от това плащане поради следните факти: Разпоредбата на чл. 247а, ал. 3 от ЗМВР урежда обхвата за размера на месечното възнаграждение, което ползващия този вид отпуск служител следва да получава всеки месец, а именно: служителят получава месечно възнаграждение в размер на последното основно месечно възнаграждение преди излизането му в този отпуск, допълнителното възнаграждение по чл. 178, ал. 1, т. 1 и храна или паричната й равностойност по чл. 181, ал. 1. Предвиденото в чл. 181, ал. 2, пр. второ от ЗМВР плащане нито е основно, нито е допълнително възнаграждение, нито е предвидено като ежемесечно изплащане включено в размера на месечното възнаграждение. В ЗМВР липсва изрична разпоредба, даваща пряко или косвено основание /като пр. доп. възнаграждения по чл. 178, ал. 1, т. 2-5 от ЗМВР/, държавни служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 от		тях. Това е така, защото нормата на чл. 247а, ал. 3 от ЗМВР изчерпателно изброява какво следва да получава служителят за времето на този вид отпуск, а именно - месечно възнаграждение в размер на последното основно месечно възнаграждение преди излизането му в този отпуск, допълнителното възнаграждение за прослужено време (чл. 178, ал. 1, т. 1 от ЗМВР) и храна или равностойността в евро (чл. 181, ал. 1 от ЗМВР). Сумите се актуализират спрямо промените за тях след упражняване на това право.

		ЗМВР, заемащи длъжности в МВР за които не се изисква униформено облекло, ползващи отпуск по чл. 247а, ал. 1 от ЗМВР, да бъдат изключени от упражняване на право по чл. 181, ал. 2, пр. второ от ЗМВР. Предвид изложеното считаме, че проблема има решение единствено чрез предложеното от нас допълнение и изменение на Наредбата, с което ще се преодолее непълнотата в нея с цел законосъобразност на нейното съдържание.		